

เทศน์เช้า วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ เสียงนุ่มนวลมาก เสียงนุ่มนวลมากเพราะคนมันใกล้จะตาย ตั้งใจฟังธรรมนะ สังฆธรรมๆ เป็นสิ่งที่แสวงหา วันนี่วันพระ วันพระเรามาทำบุญกุศลเพื่อหัวใจของเรา ถ้าเพื่อหัวใจของเรานะ ถ้าเรามีบุญกุศลนะ เราจะมองบวกเป็นบวก มองลบเป็นลบ เวลาคนเราผิดชอบชั่วดีมันต้องรู้จัก ถ้าผิดชอบชั่วดีมันรู้จัก มันแสวงหาสิ่งที่ดีงามไป

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำดีละชั่ว ละชั่วทำดี แต่คนเวลามันเห็นผิดไป เห็นความชั่วเป็นความดี เห็นความดีเป็นความชั่ว เห็นความดีไป ทำคุณงามความดี เราจะเสียเปรียบ เราจะพ่ายแพ้ ถ้าเราทำความชั่วๆ เราแสวงหาเพื่อประโยชน์กับเรา อันนั้นเป็นความดี มันเห็นดีเป็นชั่ว เห็นชั่วเป็นดี

แต่ถ้าเป็นธรรมๆ นะ คนเราถ้ามันมีอำนาจวาสนามันรู้ผิดชอบชั่วดี มันจะเห็นดีเป็นดี เห็นชั่วเป็นชั่ว เห็นดีเป็นดี เห็นไหม เราได้ยื่นสิ่งใดเพื่อสังคม เพื่อคนที่อ่อนแอกว่า เขาได้รับการดูแลรักษาจากเรา เขาจะฟังใจเขาไปเลยนะ แล้วถ้าเขาฟังใจเขาแล้วนะ เราทำความดีเพื่อความดีไป ฟังใจแล้ว ถ้าเขาแข็งแรงขึ้นมาให้เขาดูแลคนอ่อนแอต่อไป โอ๊ย! ไม่ใช่ว่าเขาฟังใจแล้วเขาต้องวิ่งมาหาเรา ไม่ใช่

นี่ไง ผลของวิญญูๆ ชีวิตนี้เหมือนสวะ มันลอยไปตามน้ำ มันก็ไปพบกัน ไปเจอกัน แล้วมันแยกออกจากกัน มันจะกลับมาหาอีกไม่ได้หรอก นี่ผลของวิญญูๆ ใจ คนเวียนว่ายตายเกิดในวิญญู เวลาเวลามันหมุนของมันตลอดเวลา

คนเราถ้าทำคุณงามความดีๆ เพื่อความดีของเรา ความดีก็คือความดีของเรา ความดีคือทำบุญทิ้งแห้ว จิตนี้ได้มีการกระทำแล้ว จิตที่ได้กระทำแล้ว พระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสละชีวิตมาหลายภพหลายชาติ สละชีวิตมาๆ แล้วใครเอาสิ่งมีชีวิตไปแลกเปลี่ยนกับท่านละ ไม่มี ท่านสละชีวิตเพราะเจตนาของท่าน ท่านสละชีวิตเพราะท่านเกิดเสวยภพเป็นกระต่าย เห็นพรานป่าเขาหลงป่า มันจะอดตายอยู่นะ จุดกองไฟ

เผาเพื่อความอบอุ่น กระจายพระโพธิสัตว์โคดเข้ากองไฟ สละชีวิตนั้นเพื่อให้กับนายพราน ๒ คนนั้น ได้มีชีวิตสืบทอดไป แล้วเขาไปเรียกร้องเอากับใคร นี่ไง ทำดีทิ้งเหวๆ ร่างกายนี้ เสียสละชีวิตนี้ ให้ร่างกายนี้ได้รับรททความหิวโหยของนายพรานนั้น บุญกุศลนั้นอยู่ที่หัวใจของพระโพธิสัตว์ พระโพธิสัตว์เสียสละชีวิตเพื่อเหตุนี้ไง ทำความดีทิ้งเหวแล้วมันไม่ต้องไปเรียกร้องเอาความดีมาจากใครไง

ทำความดีแล้ว ถ้าเขาสำนึกได้ เขาเข้มแข็งขึ้นมา ให้เขาระลึกถึงคนอ่อนแอกว่าเขา ให้เขาไปดูแลคนที่อ่อนแอกว่าเขา เห็นไหม ทำดีทิ้งเหวๆ ไม่ต้องทำดีแล้ว ฉันทำดีแล้วต้องมาสนองตอบฉัน

แล้วใครจะมาสนองตอบล่ะ เพราะความดีเราเสียสละสิ่งนี้ออกไป แล้วเราต้องการคุณงามความดีมากกว่านี้ไง ถ้าคุณงามความดีมากกว่านี้ เห็นไหม เวลาคนมาวัดมาวาจะมาเพื่อปฏิบัติ เวลาเราจะมาประพฤติปฏิบัติของเรา ความดีที่ยิ่งกว่าๆ โลกเขามองนะ พวกนี้พวกที่มีความคิดวิปริต “เออ! อยู่บ้านสบายๆ ไม่ชอบ ชอบมาทรมานตน มันคูวิปริต เขาคูวิปริต” นี่เห็นดีเป็นชั่ว เห็นชั่วเป็นดี เห็นว่าการอยู่การกิน การสุขอุดมสมบูรณ์ในบ้านเป็นความดีของตน มันเป็นความดีของตนด้วยามิส ด้วยกรรมดี ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เราต้องได้สร้างคุณงามความดีของเรา มันถึงประสบความสำเร็จในชีวิตนั้น ถ้าประสบความสำเร็จในชีวิตนั้น

แล้วเวลาตายไป ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด ตายไปแล้วมันก็จบ เรามีโอกาสแล้ว เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา สิ่งที่เราได้ทำคุณงามความดีมา สิ่งที่มีนอุดมสมบูรณ์มา สิ่งที่เป็นสมบัติของเรา คนที่เขาไม่มีสติปัญญาของเขาจะ อุดมสมบูรณ์แบบพระโมคคัลลานะ พระสารีบุตร ก็ถูกเศรษฐีเที่ยวไปคุมหรสพสมโภช มีแต่ความอุดมสมบูรณ์ไปหมดเลย เวลาบุญมาถึงนะ มันจี๊ดจี๊ด มันไม่มีรสชาติ มันเบื่อหน่าย มันไม่ต้องการ

ไอ้ที่ความสุขๆ ที่ว่าเที่ยวมาก็มีความสุข ไปตามนักขัตฤกษ์ อู้ฮู! มีแต่ความสุขรื่นเริงทั้งนั้นนะ เวลาบุญกุศลมันถึงนะ เพราะอะไร เพราะเวลาพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งให้เป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา เวลาพระคติเตียน เห็นไหม

“เราไม่ได้ลำเอียงใคร เราไม่ได้ถือโทษใครมา ของของเขาสร้างมา ของของเขาทำมา ถึงเวลาแล้ว เขาก็มาเสวยผลของของเขา”

นี่ก็เหมือนกัน เวลาสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้วตั้งให้เป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา แต่เวลาอำนาจวาสนาที่ได้สร้างมาของเขาๆ เขาก็สร้างมาด้วยบุญกุศล เกิดมาแล้วเป็นลูกเศรษฐี เทียวไปลุ่มพรสพสมโภช เทียวมีความสุข มีความสุขมาก

แต่ถึงเวลาบุญกุศลที่ได้ทำมาๆ สิ่งที่เราทำมาๆ ถึงเวลามันเบื่อหน่าย มันจืดชืด เอ๊ะ! มันไม่เห็นมีความสุขเหมือนเดิมเลย แล้วเวลาเป็นความจริง นี่สุขแบบโลก ใครๆ ก็แสวงหาได้ ทิพย์สมบัติๆ เทวดา อินทร์ พรหมมหาศาล เทวดาในสวรรค์อัดแน่นไปหมดเลย เขามีความสุขด้วยทิพย์สมบัติ เห็นไหม

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการได้พระอรหันต์ ๖๐ รูป รวมทั้งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็น ๖๑ “เธอทั้งหลายพร้อมเราด้วย พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์”

ความสุขๆ ที่บ่วงที่เป็นโลกนั้นมันเป็นบ่วง มันรัดคออยู่นั่นนะ ไปไม่รอด เทวดา อินทร์ พรหมเขาเสวยทิพย์สมบัติของเขา นี่บ่วงที่เป็นทิพย์

“ทั้งเราและเธอทั้งหลายพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ เธออย่าไปซ้อนทางกัน เธออย่าไปซ้อนทางกัน โลกนี้เราร้อนนัก”

โลกนี้เราร้อนนัก บีบคั้นหัวใจของเขานัก แต่เขาไม่รู้จักว่าโลกมันเราร้อนนักใจ เขาเห็นว่าโลกนี้มันน่ารื่นรมย์ใจ แต่ความจริงโลกนี้มันเราร้อนนัก เราร้อนนักเพราะอะไร เราร้อนนักเพราะว่าชีวิตเรา ๑๐๐ ปี ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด เราต้องตายไป แล้วเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาเรามีโอกาส

ในบรรดาสัตว์สองเท้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุดเพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประพฤติปฏิบัติจนถึงที่สุดแห่งทุกข์ ประเสริฐที่สุด ชี้แนวทางไว้ให้เราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้าแนวทาง เราจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามันเป็นจริง เป็นจริงขึ้นมาในหัวใจของเรา ถ้าเป็นจริงขึ้นมา พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ ถ้าพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์ มันมาจากไหน มาจากความเพียรชอบ ความเพียร ความวิริยะ ความอดสาหะนะ

วันนี้วันพระ เวลาวันพระ พระก็อะไร พระพุทธรูป พระทองเหลือง พระปูนปั้น พระอะไร แล้ววันนี้วันพระ ถ้าบอกวันพระนะ ถ้าจิตใจมันหยาบมันก็บอก เออ! วันพระก็พระพุทธรูป ถ้าพระก็พระสมมุติสงฆ์ ก็พระลูกชาวบ้านที่ห่มผ้าเหลือง ถ้าบอกว่าพระอยู่ในใจ งงเลยนะ อ้าว! พระอยู่ในใจ ใจเป็นพระ แล้วใจอย่างไรเป็นพระล่ะ

แต่เวลาคนที่จิตใจได้ทำบุญกุศล ด้วยอำนาจวาสนาของเรา เวลาฟังธรรมเป็นไง เวลาหลวงตาท่านสอนนะ ให้ฟังธรรมๆ ถ้าใครฟังธรรมเป็นแล้วมันจะน้อมเข้ามา โอปนยิโก เรียกร้องสัตว์ทั้งหลายมาดูธรรม เรียกร้องไอ้คนที่ทุกข์ๆ ยากๆ มาดูหัวใจกูนี่ หัวใจกูสุขสงบระงับ หัวใจกูยิ่งใหญ่ เรียกร้องสัตว์ทั้งหลายมาดูธรรมๆ แล้วดูที่ไหนล่ะ ใจเป็นพระ พระตรงไหนล่ะ

นี่ไง เวลาเป็นพระๆ เวลาคนหายเข้านิกพุท หายใจออกนิกโร ถ้าจิตสงบระงับเข้ามา ถ้าเป็นสัมมาทิฐิ ถ้าเห็นเป็นพระนะ ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ ในบางครูบาอาจารย์ท่านบอกว่าให้นึกถึงองค์พระพุทธรูป ให้นึกพุทโรไปด้วย แล้วถ้าเอาองค์พระพุทธรูปเป็นหลัก เห็นนิมิตๆ เป็นพระพุทธรูปนั้น

แต่ถ้าเวลาของเรา ใครที่มีอำนาจวาสนา เวลาจิตสงบแล้วเห็นเป็นพระนะ เป็นพระทองคำ พระเงิน พระต่างๆ ใส มีความสุขนะ นั่นเห็นพระนะ แต่ถ้าคนไม่มีอำนาจวาสนา เวลาพิจารณาไปแล้วนะ มันเห็นมาร มารแปลงรูปเป็นพระ เวลามันเห็นมารขึ้นมาะ “อู๊ย! เห็นพระๆ พระสั่งว่าต้องทำไอนั้นๆ” จะมาหาเงินนะ จะมาเรียกร้องศรัทธา

ถ้าเห็นพระ เห็นพระมันต้องอบอุ่น เห็นพระมันต้องสงบระงับ เห็นพระนี่มันผู้ประเสริฐ ถ้าใจมันประเสริฐขึ้นมา ถ้าเห็นพระนะ แต่ถ้าเห็นมารแปลงร่างเป็นพระ “โอ้โฮ! เมื่อคืนปฏิบัติ โอ้โฮ! เห็นพระ พระมาสั่งว่าอย่างนั้นๆ” นี่มันส่งออกแล้ว

พระเขาสั่งหรือ พระเขาสั่งให้มันนั่งให้ดีๆ พระเขาสั่งให้ตั้งสติไว้ แล้วถ้าตั้งสติไว้ ถ้ากำหนดพุทโรอีก เดี่ยวจะเห็นพระอีก แต่ถ้ามันทำไม่ดีแล้วเดี๋ยวมันจะเสื่อม เดี่ยวมันก็จะเปปต มนุสสเปโต มนุสสติรัจฉาโน มนุสสเทโว จิตใจมันจะเป็น มันจะเป็นอะไร

คนเรานะ อย่างเช่นเรามีเงินอยู่บาทหนึ่ง มีคนมาหลอกเราว่าบาทนี้มันประเสริฐมาก เรา
จะเอาบาทนี้ยื่นให้เขา ถ้าเรานึกได้ว่าถ้าเรายื่นไปเราเสียหาย เราเก็บบาทนั้นไว้ นะ แล้วมาคิดถึง
ตอนที่ยื่นให้เขา แล้วตอนที่เรากลับไว้ อู้อู! มันเสียว มันเสียว มันจะเสียบาทนี้ไป

นี่ก็เหมือนกัน เวลาคนที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลามันจะเข้าใจและไม่เข้าใจ นี่ใ
มห้ศรจรยๆ มันก็รีนเริงไปกับเขา เวลาธรรมะเขามาเตือนขึ้นมา เวลามันคิดได้ว่าธรรมะมาเตือน
นะ อู้อู! มันเกือบจะผิดพลาด คนเรานะ มันเฉียดได้ จวน ได้จวนเสีย แล้วมันคิดได้ แล้วพอมันคิด
ได้ มันทบทวนถึงบารมีของเรา โอ้อโฮ! มันเสียวสันหลังนะ เพราะถ้าคนที่ปฏิบัติไปแล้วเวลามัน
ลุ่มมันหลงไป มันผิดพลาดไป มันชักจูงไป ตกทะเลไปเลย กว่าจะคืนมาได้ กว่าจะว่ายเข้าฝั่งได้
กว่าจะขึ้นฝั่งได้ เกือบเป็นเกือบตาย เวลาเจริญแล้วเลื่อมๆ นี่การประพฤติปฏิบัติ

นี่ใ เวลาใจเป็นพระๆ ใจเป็นพระหรือว่ามารเป็นพระ ถ้ามารเป็นพระมันก็ทำให้เราลุ่ม
หลงไป แต่ถ้ามันใจเป็นพระ มันเป็นสัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้องดีงาม ความเห็นถูกต้องดีงาม
ด้วยการกระทำที่ถูกต้องดีงาม ด้วยสติด้วยปัญญาของเรา ด้วยการเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ไม่
ต้องไปแข่งขันกับใคร แข่งขันกับกิเลส ธรรมกับกิเลสในใจแข่งขันกัน เวลามันจะทุกข์มันจะยาก
นั่นก็กิเลส ถ้ามันสุข มันสงบระงับบ้าง นั่นก็คือธรรม ให้ธรรมกับกิเลสแข่งขันในใจของเราพอ
อำนาจวาสนาของเราเท่านี้ ของคนอื่น สาธุ ถ้าเขาทำได้ผลประโยชน์ สาธุ อำนาจวาสนาบารมี
ของเขา ถ้าคนที่ยังทำไม่ได้ แสดงว่าเขาขาดตกบกพร่อง เขาขาดแคลนมากกว่าเรา เขายังทุกข์
มากกว่าเรา

ไอ้เรา เราทำของเรานะ มันจะขาดตกบกพร่องบ้าง มันจะประสบความสำเร็จบ้าง เราก็ใช้
ความเพียรของเรา เรายังเตือนสติเราได้ด้วยสติสัมปชัญญะ เห็นไหม เราก็ยังเป็นคนดีคนหนึ่ง เรา
ยังมีสติสัมปชัญญะเห็นดีเห็นชั่ว เห็นชั่วเป็นชั่ว เห็นดีเป็นดีคนหนึ่ง เราจะเห็นสมบัติของใจ
สมบัติของทรัพย์ อริยทรัพย์ของมนุษย์ที่เขาแสวงหากัน คนที่เขาที่มีสติปัญญาเขาแสวงหากัน เรา
ยังเป็นคนคนหนึ่งที่มีความเห็นเหมือนเขา เรายังเป็นคนดีคนหนึ่ง ถ้าเรามีสติมีปัญญา เรา
พยายามใช้ปัญญาไต่ตรองในหัวใจของเรา มันจะภูมิในชีวิตของเรา มันจะเห็นคุณค่าในชีวิต
ของเรา เห็นคุณค่าในปัญญาของเรานะ

วันคืนล่วงไป ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกัน กรรมกรแบกหามเขาก็ ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกัน คน
ทำธุรกิจก็ ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกัน นักปฏิบัติของเราก็ ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกัน วันคืนล่วงไปๆ ชีวิต

มันต้องลื่นไปในอนาคตแน่นอน แล้วเรามีสติปัญญาอย่างน้อยแค่ไหน เราจับยังกิเลสตัดทอนหาความ
ทะยานอยาก ไอ้ไฟสุ่มซอน ไอ้ไฟไหม้หัวใจเราได้มากน้อยแค่ไหน นี่สติปัญญาของเรา เห็นไหม
นี่ไง สิ่งที่ว่า “เธอพ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็นทิพย์”

ไอ้เนี่ยมันเผาอยู่ในหัวใจมันไม่พ้น นี่มันไฟสุ่มซอน เวลาความโลภ ความโกรธ ความหลง
ไอ้เนี่ยไฟป่ามันลุกกลาม มันเผาตายหมดเลย แม้แต่นักผจญเพลิงก็ต้องไปตายในกองเพลิง นักปฏิบัติ
ก็ตายเพราะปฏิบัติมันแหละ ปฏิบัติแล้วก็ตาย ไม่ได้ผล

แต่ถ้าเอาจริงๆ ของเรา เราต้องตั้งสติปัญญาของเราให้ภูมิใจขึ้นมา ให้ภูมิใจนะ เราเป็นคน
คนหนึ่ง เราก็ได้ทำงานทางโลกมาพอสมควรแล้ว ชีวิตสังคมนะเราก็เห็นอยู่ สิ่งมีชีวิตพรหมจรรย์
ความเป็นพรหมจรรย์ พรหมจรรย์เพื่อพรหมจรรย์ พรหมจรรย์เพื่อใจดวงนี้ไง ไม่ใช่พรหมจรรย์
แบบมารแปรลงรูป อยากรอดอยากดี อยากรอดอยากโง่ อยากรู้ให้เขานับถือ

พรหมจรรย์เพื่อพรหมจรรย์ ไม่ใช่พรหมจรรย์เพื่อจะไปแก้ทิฐิมานะของใครทั้งสิ้น เว้น
ไว้แต่พรหมจรรย์เป็นพรหมจรรย์แล้ว ถ้ามันเป็นจริงขึ้นมา เขาเห็นดีงามกับเรา เขาเห็นดีงาม อัน
นั้นมันเป็นบุญกุศลของเขา

เวลาหลวงตาท่านพูด เห็นไหม เราทำหน้าที่ของเราแล้ว ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาด้วยความ
เป็นจริงในใจแล้ว แสดงความเป็นจริงในใจอันนั้น เขาจะเห็นดีเห็นงามมันเป็นกรรมของสัตว์
เขาจะเห็นดีเห็นชอบมันเรื่องของเขานี่ไง ถ้ามันเป็นจริง มันต้องเป็นจริง มันเป็นจรดนิสัย มัน
เป็นอำนาจวาสนาของคน เห็นดีเห็นงามไปด้วย หรือจะเห็นชั่ว เห็นขัดแย้ง เรื่องของเขา เราทำ
หน้าที่ของเรา แต่ถ้าพวกมารแปรลงรูป ไอ้โฮ! มันพูดหวานเยิ้มเลย เพื่อให้คนเชื่อให้คนฟัง

แต่ธรรมะไม่เป็นอย่างนั้น ธรรมะดีหวักละ ต้องดีหวักละเราก่อน ดีทิฐิมานะ
ความเห็นผิดในใจของเรา ถ้าใจมันเห็นผิด เห็นผิดอย่างไร เห็นถูก เห็นถูกอย่างไร อย่างที่ว่า เวลา
มันจะผิดมันจะถูก คนที่ผ่านมาแล้วนะ เสียวสันหลังมาก เราผ่านมาได้ๆๆ

ไอ้คนที่ผ่านมาไม่ได้มันมีดแปดด้าน จมอยู่ที่นั่น แล้วยังภูมิใจ ถ้าเห็นชั่วเป็นดีนะ อู้อู!
ปฏิบัติแล้วสุขยอด...ยอดมะพร้าว ตาลยอดค้วน มะพร้าวยอดค้วนอยู่นั้นนะสุขยอด แมงมันกิน
อยู่นั้น มันกำลังจะตายอยู่นั้น

แต่ถ้ามันเป็นความจริงๆ ที่มันเป็นความจริง ความจริงในหัวใจ ถ้าปฏิบัติ พยายามตั้งสติ ตั้งสติสัมปชัญญะ ถ้ามีสติสัมปชัญญะอยู่ ความเพียรนั้นจะเป็นของเรา ถ้าขาดสติแล้ว ความเพียร สักแต่ว่า สักแต่ว่าก็ว่างเปล่า ความว่างเปล่ามันจะเป็นประโยชน์อะไรกับเรา ว่างเปล่า ผลของมัน คือการว่างเปล่า เอวัง